

अत्रापरदिगित्येतावतैव तस्या गणिकात्वं प्रतीयते ।

“आहूतेषु विहङ्गमेषु मशको नायात् पुरो वार्यते
मध्ये वा धुरि वा वसंस्तृणमणिर्धत्ते मणीनां धुरं ।
खद्योतोऽपि न कम्पते प्रचलितुं मध्येऽपि तेजस्विनां
धिक् सामान्यमचेतसं प्रभुमिवानामृष्टतत्त्वान्तरं” ॥

अत्राचेतसः प्रभोरभिधानमनुचितं । एवमनुप्रासे प्रसिद्ध-
भावस्य ख्यातविरुद्धत्वं । यथा ।

“चक्राधिष्ठिततां चक्रो गोत्रं गोत्रभिदुच्छितं ।

वृषं वृषभकेतुश्च प्रायच्छदस्य भूभुजः” ॥

उक्तदोषाणाञ्च कचिददोषत्वं कचिदुणत्वमित्याह ।

(५७६) वक्तरि क्रोधसंयुक्ते तथा वाच्ये समुद्धते ।

रौद्रादौ तु रसेऽत्यन्तं दुःश्रवत्वं गुणो भवेत् ॥

एषु चास्वादस्वरूपविशेषात्मकतया मुख्यगुणप्रकर्षोपकारि-
त्वाद्गुण इति व्यपदेशो भाक्तः । क्रमेण यथा ।

“तद्विच्छेदकशस्य कण्ठलुठितप्राणस्य मे निर्द्दयं

क्रूरः पञ्चशरः शरैरतिशितैर्भिन्दन् मनो निर्भरं ।

शमोर्भृतकृपाविधेयमनसः प्रोद्दामनेत्रानल-

ज्वालाजालकरालितः पुनरसौ नास्तीं समस्तात्मना” ॥

अत्र शृङ्गारे कुपितो वक्ता ।

“मूर्द्धव्याधूयमानध्वनदमरधुनीलोलकक्षोलजालो-

द्धूताम्भःक्षोददम्भात् प्रसभमभिनभःक्षिप्तनक्षत्रलक्षं ।